

POISNUKKUMINEN JA KUOLEMA

Sitten Jeesus sanoi opetuslapsille: "Ystävämme Lasarus *nukkuu*, mutta minä menen herättämään hänet *unesta*". Niin opetuslapset sanoivat hänelle: "Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveeksi". Mutta Jeesus puhui hänen kuolemastaan; he taas luulivat hänen puhuneen unessa nukkumisesta. Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: "Lasarus on *kuollut*,...

Jeesus sanoi Martalle: "**Minä** olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?" (Joh. 11:11-14, 25-26)

Nukkuminen ja kuolema

Olen mietiskellyt, miksi Jeesus käytti Lasaruksesta puhuessaan tuosta viimeisestä vihollisesta kuolemasta nimitystä "nukkuminen". Olin aina ohittanut sanan vain tyypillisenä kauniina ilmaisuna synkästä asiasta, mutta kun sitten Paavalikin käyttää esimerkiksi 1. Tess. 4:13-18 samaa sanaa nukkuneet tai poisnukkuneet, aloin ymmärtää, että kysymys on tietoisesta sanavalinnasta.

Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka *poisnukkuneiden* on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole. Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova *poisnukkuneet* esiin yhdessä hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jääme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa, ja *Kristuksessa kuolleet* nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme *aina olla Herran kanssa*. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla. (1. Tess. 4:13-18)

Sama asia tulee vastaan 1. Kor. 15 luvun alussa evankeliumin sisällön määrittelyssä. Paavali toteaa eräistä ylösnousemuksen todistajista, että he ovat nukkuneet pois (ei että he ovat kuolleet). Erityisen voimakkaana vastakkainasettelu tulee ilmi, kun Jeesus meni Jairuksen tyttären kotiin herättämään hänen tyttärtään. Jeesus sanoi: "Ei hän ole kuollut, vaan nukkuu." Näillä sanoillaan Hän sai lasta suremaan tulleet ihmiset nauramaan itselleen. Miksi Jeesus asettaa itsensä naurunalaiseksi? Siksi, että Hän tietää paremmin. Pelastuneella ei ole kuolemaa edessään, vaan nukkuminen Herran käsiin.

Kuoleman kaksi merkitystä

Raamatussa sanalla kuolema on kaksi eri merkitystä, sen sijaan meidän arkikielessämme lähinnä vain yksi. Raamatun perusmerkitys sanalle kuolema on olemassaolon jatkuessa tapahtuva tuomio ja rangaistus synnistä ja sen hirvittävät seuraukset kaikilla eri tasoillaan (hengellinen, ajallinen ja iankaikkinen). Kuolema on synnin palkka. Raamattu käyttää sanaa myös arkikielen merkityksessä eli tämän ajallisen elämänmuodon päättymisenä.

Yllä olevassa kuuluisassa sanassa Martalle Jeesus käyttää sanaa kuolema näissä kahdessa eri merkityksessä ja siitä selittyy näennäinen ristiriitaisuus. Jae voitaisiin kirjoittaa muotoon: ""Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi

nukkunut pois (kuollut). Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole (ei saa mitään tuomiota synneistään). Uskotko sen?"

Uskovan kuolema jo takanapäin

Kun Ilmestyskirja sanoo: "Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästedes", (14:13) tai Paavali sanoo: "Elämä on minulle Kristus ja kuolema voitto (= liikevoitto)", kysymys on samasta asiasta. Herraan turvautuneen uskovan kuolema niin hengellisessä, ajallisessa kuin iankaikkisessakin merkityksessä on takanapäin. Se rangaistusmerkityksessä kärsittiin Golgatalla. Kun kaste ja usko liittävät meidät Kristuksen kuolemaan ja hautaamiseen ja ylösnousemiseen, niin meidän kuolemamme on lopullisesti ohi.

Kun Paavali toteaa, että hänen lihansa on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, sekin viittaa samaan asiaan. Synnillinen liha ja kaikki sen aiheuttamat ja vastaisuudessakin aiheuttamat lankeemukset ovat jo lopullisesti saaneet rangaistuksensa Jeesuksen uhrissa Golgatan ristillä. Mitään tuomiota ei ole sillä, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

Nukahtamista Herran syliin

Näin uskova ei ole syvimmissä raamatullisissa merkityksissä mitään kuolemaa edessään. Kuolla Herrassa tarkoittaa siis samaa kuin nukkumista Herran syliin. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että tämä katoavainen puku vaihdetaan katoamattomaan ja iankaikkiseen ylösnousemusruumiiseen tosin lyhyen odotusajan jälkeen, mutta henki saa välittömästi käydä Paratiisiin Herran luo. Sieltä se on tuleva Herran paluussa ja saa myös oman lopullisen ylösnousemusruumiinsa Jeesuksen kirkkauden ruumiin kaltaisuudessa.

Kun Jeesus ja apostolit käyttävät sanaa nukkuminen tästä asiasta, se on paras mahdollinen luonnollisen tason kuva, jolla siirtymistä Herran tykö voidaan kuvata. Niinkuin nukkumisessa ruumis on hiljaa sängyllä mutta sielu liikkuu unimaailmassa vapaasti, samoin ruumiin nukahtaessa pois sielu ja henki lähtee vapaaseen taivaalliseen olotilaan saadakseen sitten myöhemmin paluun uuteen ylösnousemusruumiiseen.

Poisnukkumiseen eli uskovan ruumiin "kuolemaan" ei sisälly enää mitään rangaistusmerkitystä silloinkaan, kun sitä saattavat edeltää kipeät riisumisen ja ruumiin ja sielun tuskat. Rangaistus sekä ajallisessa, hengellisessä että iankaikkisessa merkityksessä kärsittiin kokonaan ja loppuun Golgatalla. Poisnukkumista edeltävät taistelut kuuluvat Jumalan pyhittävään työhön, sen riisumiseen, mitä ei taivaassa enää tarvita. Ylösnousemusruumiissa pyhitys tulee ruumiinkin osalta täydelliseksi.

Jeesus itse on ylösnousemus

Kun Jeesus kysyi Martalta: "Uskotko sen?" Hän ei tarkoittanut vain sitä, että Lasarus nousisi ylös kuolleista - sitäkin, vaan ennen kaikkea sitä, että oliko Martha valmis ottamaan vastaan sen ihanan tosiasian, että myös hänen oma kuolemansa tulisi Kristus kuolemaan hänen sijastaan ja että hän itsekin tulisi osalliseksi ylösnousemuksesta Jeesuksen kautta. "MINÄ olen ylösnousemus ja elämä" ei tarkoita, että Jeesus tulisi joskus antamaan ylösnousemusruumiin, vaan sitä, että Hän on nyt sillä tavalla omiensa elämä, että he ovat *osallisia ylösnousemuselämästä jo täällä ajassa*. Sen johdonmukainen seuraus on sitten tietysti myös uuden ruumiin saaminen Jeesuksen tullessa takaisin.

Herrassa nukkuneet rukoilevat

Kun sanotaan, että "sen ja sen siirryttyä Herran luo, olemme yhtä vastuunkantajaa ja esirukoilijaa vailla", ei yksinkertaisesti uskota Herran sanaa. Herran luo muuttaneet eivät suinkaan lakkaa hoitamasta esirukoustehtävänsä tai vastuutaan rakkaistaan. He rukoilevat Herran luona ja rukoilevat myös ja aivan erityisesti omien rakkaitensa puolesta. Ei

taivaaseen pääseminen toki rakkautta vähennä vaan tekee sen täydelliseksi. Kun me haluamme pitäytyä siihen, että emme rukoile nukkuneiden sieluja, se ei tarkoita, etteivät he rukoilisi Herraa. Herra kuulee heidän rukouksensa, Herra itsekin rukoilee meidän puolestamme taivaissa. Tässäkin Herran omat ovat Hänen seuraajiaan.

Taisteleva ja riemuitseva seurakunta

Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankkaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle. Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseensä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne. (Hebr. 12:1-2)

Kun Hebrealaiskirje puhuu suuresta joukosta todistajia, jotka seuraavat Jeesukseen silmänsä kiinnittäneiden kilvoittelijoiden kamppailua kilparadalla, se viittaa vanhan liiton pyhiin. Mutta tänä päivänä se kertoo myös siitä, että kirkastettu seurakunta Herran luona on erittäin kiinnostunut siitä, miten taisteleva seurakunta vaelttaa ja toteuttaa tehtävänsä. Se on erityisen kiinnostunut siitä, että panemme pois kaiken, mikä painaa ja estää kilvoitusta, ja suuntaamme mielemme ja sydämemme Jeesukseen. Saamme raamatullisesti asettaa esikuvaksi ne, jotka ovat edellä juosseet ja voiton saavuttaneet. Siksi saamme rakkaitamme muistellessamme aina ensiksi palauttaa mieleemme sen, että meidän kaikki syntimme ovat anteeksi annetut, kaikki mitä teimme ja laiminlöimme myös suhteessamme heihin.

Lyhyen eron kyyneleet ovat kutsu rukoukseen

Ikävää ja kyyneleitä meille aiheuttaa tietysti se, että emme voi nyt vähään aikaan tavata kasvoista kasvoihin ja keskustella poisnukkuneiden rakkaidemme kanssa. Mutta huomaa, me ja he saamme keskustella kyllä saman Henkilön, Herran kanssa! Siksi suruaika kutsuu rukoukseen. Rukouksessa ja muutenkin saamme toki ja meidän tuleekin itkeä lyhytaikaisenkin eron kyyneleet. Kyynelten määrä ja syvyys kertoo rakkautenne suuruudesta. Rakkaus on kuolemaa väkevämpi, sillä se ei pääty eikä sen tarvitsekaan tai oikeastaan se ei saakaan päättyä kuolemaan, kun on kysymys Herran oman nukkumisesta Kristuksen haavoissa.